Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

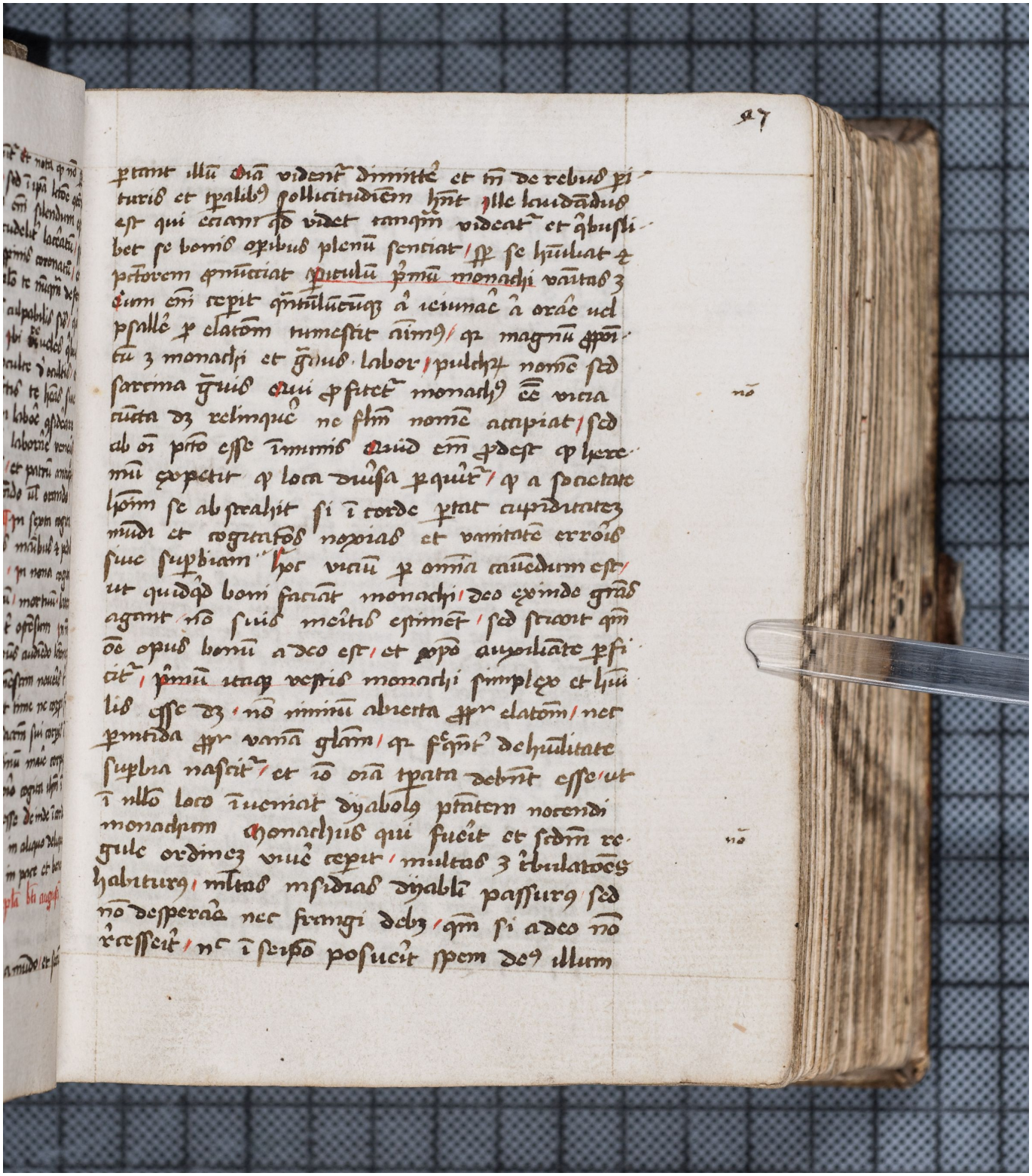

45

ptent illu oia videnti dimittere et in de rebus pi-
turis et ipsalibus sollicitudinem hnt. Ille laudandus
est qui eam qd videt tanqm videat et qbusli-
bet se bonis opibus plenu sentiat. Ipse se hmiliat et
pctorem pnuciat. Qui ulu pmu monachi vanitas z
dum em cepit qmtiluctuq a icunac a orac uel
psalle et elatom tumescit animo. Qr magnu ppo-
tu z monachi et gnus labor. pulchr nome sed
sarcina gnus. Qui et fitet monachi ee vicia no
cuncta dz relinque ne slm nome accipiat. sed
ab oi pto esse imitmis. Quid em pdest qd here-
mu expetit q loca diusa pquit. q a societate
hoim se abstrahit si i corde ptat cupiditates
mundi et cogitatos noxias et vanitate erroris
suc supbiam. Hor vicii p omia caucedum est.
ut quidqd bonu faciat monachi. deo exinde gras
agant. no suis meritis estimet. sed stuat qm
de opus bonu a deo est. et ppo auxiliate psi-
cit. pmu itaq vestis monachi simplex et hu-
lis esse dz. no minu abiecta ppr elatom. nec
pntida ppr vana glam. qr sepe de humilitate
supbia nascit. et ro oia tpata debnt esse. ut
i ullo loco inueniat dyabolo ptuitem nocendi
monachum. Monachus qui fuerit et sedm re-
gule ordinez viuere cepit. multas z tribulationes no
habiturus. multas insidias dyabli passurus. sed
no desperare nec frangi debz. qm si adeo no
retrasseit. nc i seipso posuerit spem deo illum